

РЕШЕНИЕ

№ 2807

гр. София, 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **829** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП, срещу решение № 5172 от 12.11.2023 г., постановено по НАХД №20231110 206010/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 96-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 618382-0371192 от 14.12.2021 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ - С. в ЦУ на НАП, с което на „Гимел АД с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ на основание чл. 278б, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ в размер на 3000 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 13, ал. 3, т. 2 от ДОПК.

С жалбата – касаторът чрез юрк. Н. излага твърдения, че обжалваното решение е постановено при неправилно приложение на закона, претендира законосъобразност на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и НП като издадени от компетентни органи при спазване на процесуалния и материалния закон, в това число относно описанието на нарушението, доказано било по безспорен начин и правилно с НП е ангажирана отговорността на дружеството по чл.278б, ал.1 ДОПК.

В съдебно заседание касаторът чрез юрк. Н. поддържа жалбата изцяло, иска от съда да отмени съдебното решение, претендира юрисконсултско възнаграждение, направи

възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния му представител адв. А., в отговор на частната жалба и допълнителна молба – становище по делото, излага доводи за неоснователност на касационната жалба. Претендира разноски по списък..

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXVI касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно.

С обжалвания съдебен акт съдът е отменил Наказателно постановление /НП/ № 618382–0371192 от 14.12.2021 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ - С. в ЦУ на НАП, с което на „Гимел АД с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ на основание чл. 278б, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ в размер на 3000 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 13, ал. 3, т. 2 от ДОПК.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, като на основание чл. 221, ал.2 от АПК препраща към мотивите му.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, но същите не са в съответствие с материалния закон. Решението на СРС е правилно.

Въззивният съд е обсъдил приложените по делото писмени доказателства, както и събраните в хода на процеса свидетелски показания. В процесния случай, дружеството е санкционирано за описаното в НП деяние, а именно неявяване на получателя или представител на дружеството на мястото на получаване на стоката и декларираната от водача по чл. 13, ал. 3, т. 2 от ДОПК място, дата и час на разтоварване. Съдът е приел, че тази разпоредба следва да се следва да се тълкува систематично с разпоредбата на чл. 13, ал.2, т.4 ДОПК – относно задължението на водачът на превозното средство да уведоми лицето, посочено като получател/купувач и/или изпращач/продавач на стоката, за извършения фискален контрол върху движението на стоката и поставянето на технически средства за контрол и задължението на получателя/купувача да присъства на мястото на получаване /разтоварване на стоката. Счита, че именно такъв е вложеният от законодателя смисъл

на разпоредбата, доколкото при поставянето на техническото средство за контрол, именно водачът декларирал на коя дата, час и място ще се разтовари стоката, като е бил длъжен веднага да уведоми получателя за да може последният да присъства при проверката от органите на НАП. Съдът е извел този извод въз основа на съдържанието на разпоредбите. Съобразно нормата на чл. 13, ал. 3, т. 2 от ДОПК, при извършване на фискален контрол върху движението на стока с висок фискален риск лицето - получател/купувач на стоката, е длъжно да се яви на посочените пред органа по приходите място, дата и час на получаване/разтоварване на стоката или да осигури присъствието на упълномощен свой представител. Съдът е посочил, че в случай следва да се има предвид чл. 13, ал.2, т. 4 от ДОПК - водачът на превозното средство е длъжен да уведоми лицето, посочено като получател/купувач на стоката за извършения фискален контрол, както и за задължението му да присъства на мястото на получаване/разтоварване на стоката. Позовал се е на съдебна практика. Както в производството пред наказващия орган, така и пред СРС, не се установява изпълнение на задължението на водача на превозното средство.

Съдът е приел за безспорно установено, че в случая водачът на конкретното МПС П., след като е декларирал ред служителите на НАП времето и мястото на разтоварване, не е уведомил за това обстоятелство представител на „ГИМЕЛ“ АД, с оглед на което дружеството не е осъществило състава на нарушението по чл.13, ал.3, т.2 ДОПК, формиран е карен извод за основателност на жалбата и е отменено НП.

Преценка на касационната инстанция.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт, за които касационната инстанция следи служебно. Процесното решение на СРС е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, от законен състав, същото е и правилно, като постановено е при правилно приложение на материалния закон. По наведените пред настоящата инстанция възражения касационният съд намира следното:

В процесния случай касаторът, чиято е доказателствената тежест, не е установил относимите факти, относими към състава на вмененото му административно нарушение. Предвиденото по чл. 13, ал. 2, т. 3 от ДОПК задължение за деклариране на датата и мястото на получаване на стоката с висок фискален риск, е на превозвача, а не на получателя на стоката, който съобразно нормата на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ДОПК следва да уведоми и получателя. При напълно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил законосъобразния извод, че санкционираното с НП дружество не е извършило нарушението по чл.13, ал.3, т.2 ДОПК, тъй като не е било уведомено от водача на транспортното средство за мястото, датата и часа на разтоварване на стоката. Правилен е изводът на съда, че изпълнението на задължението от страна на получателя на стоката по посочената разпоредба следва да бъде предшествано от изпълнението на задължението за уведомяване за датата, часа и мястото на разтоварване на стоката. Изпълнението на посоченото задължение е част от предмета на доказване и в тежест на административно-наказващия орган.

Настоящият касационен състав счита за неоснователни направените в касационната жалба възражения и за правилни и обосновани фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да постанови отмяната на НП. Правилен е изводът, че за да се докаже неизпълнение на задължението по чл.13, ал.3, т.2 ДОПК, следва да е изпълнено задължението за уведомяване на дружеството за датата, мястото и часа на

разтоварване на стоката от водача на транспортното средство, предмет на контрол. По тези съображения, не се констатираха основания за отмяната му на касационните основания по чл.348 НПК, в това число и извън посочените в касационната жалба, за които съдът следи служебно.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

По разноските по производството:

При този изход на спора, право на разноси притежава ответника по касация. На същият следва да бъде изплатено адвокатско възнаграждение за касационната инстанция в размер на 600 лева, като в тази връзка настоящият касационен състав намира, че същото предвид направеното от страна на касатора възражение по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК, не е прекомерно и не следва да бъде редуцирано.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XXVI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5172 от 12.11.2023 г., постановено по НАХД №20231110 206010/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 96-ти състав

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – С. да заплати на „Гимел АД с ЕИК[ЕИК] за съдебни разноси по делото в размер на 600 (шестстотин) лева за възнаграждение на един адвокат.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: